

чебното дѣло. Сжщото се отнася и до семинариститѣ (чл. 121). Прѣдвидения въ точка и държавенъ теоритически изпитъ, съвѣтътъ отхвърля по сжщитѣ причини, по които го отхвърля и за учителитѣ отъ основнитѣ училища.

Той счита, че знанията сж провѣрени отъ надлежното висше учебно заведение, което само слѣдъ туй признава кандидатъ за свършилъ заведението. Ако нѣкои учебни заведения не отговарятъ напълно, както напр. заведения, които иматъ по-малко семестри, то злото може да се избѣгне по други начинъ, както е направило напоследъкъ и самото министерство.

Въ заплатитѣ на учителитѣ (чл. 124) да се направи малка промѣна, тъй че прѣзъ всѣки петъ години, сир. слѣдъ всѣка по-горня степенъ, учителтъ да има едно увеличение въ заплатата си отъ 600 лева.

Съвѣтътъ изказва мнѣние, щото последнитѣ думи въ чл. 125 „ако сж показали вѣщина и старание въ работата си“ да се изхвърлятъ по сжщитѣ причини, по които се отхвърлятъ и за основнитѣ учители. За прѣминаване отъ една степенъ въ друга да се гледа числото на годинитѣ, безъ да се употребяватъ думитѣ „най-малко“.

Заваренитѣ врѣменно новоназначени учители, които иматъ висше образование, да се степенуватъ на общо основание, като имъ се зачитатъ и годинитѣ на учителствуванieto (чл. 126, буква б): главнитѣ мотиви за това сж: а) тѣхнитѣ теоретически познания сж провѣрени отъ надлежнитѣ висши учебни заведения, за което иматъ и потрѣбнитѣ атестати; б) тѣ изпълняватъ сега длъжностъ като редовни учители, а не като кандидати, каквито вѣроятно, законодателтъ е прѣдполагалъ да бждатъ; в) че те иматъ отговорноститѣ на редовни учители; и г) че тѣхната практическа дѣятелностъ се провѣржава, съ еднаква строгостъ, отъ министерскитѣ органи.

На всички лица учителствували прѣди или послѣ 1891 година, годинитѣ на учителствуванieto да се броятъ при опрѣдѣление степенъта имъ.

Забѣлѣжката, която се прилага за това къмъ тоя членъ, съвѣтътъ не намира основателна.

Ако при прѣглежданието се види, че нѣкой учителъ е получилъ степенъ по горня отъ оная, която заслужва, съвѣтътъ е на мнѣние, въ името на справедливостъта, такъвъ да се повърне въ по-долнята, която заслужва. Поради сжщитѣ причини, както се изказа и за основнитѣ учители, съвѣтътъ намира незаконно степенуванитѣ учители да се повърнатъ въ онова положение, коеко заслужватъ (чл. 126, последня алинея).

На учителитѣ по пѣние, рисуване и новитѣ езици да се дава заплата не като основни учители, а каквато е прѣдвидена